Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (üheksas koda)

1. august 2025 *

Eelotsusetaotlus – Pakendid ja pakendijäätmed – Mõiste – Direktiiv 94/62/EÜ – Artikkel 3 ja I lisa – Puu- ja köögiviljale kinnitatud etiketid – Riigisisesed õigusnormid niisuguste etikettide keelamise kohta, mis ei sobi kodukompostimiseks ega koosne täielikult või osaliselt biopõhisest materjalist

Kohtuasjas C-772/24,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Conseil d'État' (Prantsusmaa kõrgeima halduskohtuna tegutsev riiginõukogu) 6. novembri 2024. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 7. novembril 2024, menetluses

Association interprofessionnelle des fruits et légumes frais (Interfel)

versus

Premier ministre,

Ministre de la Transition écologique, de l'Énergie, du Climat et de la Prévention des risques,

Garde des sceaux, ministre de la Justice,

Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie,

Ministre de l'Agriculture, de la Souveraineté alimentaire et de la Forêt,

EUROOPA KOHUS (üheksas koda),

koosseisus: koja president N. Jääskinen, kohtunikud A. Arabadjiev (ettekandja) ja R. Frendo,

kohtujurist: L. Medina,

kohtusekretär: A. Calot Escobar,

arvestades kirjalikku menetlust,

* Kohtumenetluse keel: prantsuse.

arvestades seisukohti, mille esitasid:

– association interprofessionnelle des fruits et légumes frais (Interfel), esindajad: *avocats* A. Bron, A. Helfer ja G. Léonard,

– Prantsuse valitsus, esindajad: P. Chansou ja B. Travard,

– Euroopa Komisjon, esindajad: I. Melo Sampaio ja R. Tricot,

arvestades pärast kohtujuristi ärakuulamist tehtud otsust lahendada kohtuasi ilma kohtujuristi ettepanekuta,

on teinud järgmise

kohtuotsuse

1 Eelotsusetaotlus käsitleb küsimust, kuidas tõlgendada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 1994. aasta direktiivi 94/62/EÜ pakendite ja pakendijäätmete kohta (EÜT 1994, L 365, lk 10; ELT eriväljaanne 13/13, lk 349), mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2018. aasta direktiiviga (EL) 2018/852 (ELT 2018, L 150, lk 141) (edaspidi „direktiiv 94/62“), artiklit 3 koostoimes selle direktiivi I lisaga.

2 Taotlus on esitatud ühelt poolt association interprofessionnelle des fruits et légumes frais' (Interfel) (värske puu- ja köögivilja tootmisharudevaheline ühendus, edaspidi „Interfel“) ning teiselt poolt Premier ministre'i (peaminister, Prantsusmaa), ministre de la Transition écologique, de l'Énergie, du Climat et de la Prévention des risques'i (rohepöörde-, energeetika-, kliima- ja riskiennetusminister, Prantsusmaa), garde des sceaux, ministre de la Justice'i (pitsatihoidja, justiitsminister, Prantsusmaa), ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie (majandus-, rahandus- ja tööstusminister, Prantsusmaa) ja ministre de l'Agriculture, de la Souveraineté alimentaire et de la Forêt' (põllumajandus-, toidujulgeoleku- ja metsaminister, Prantsusmaa) vahelises kohtuvaidluses selle üle, kas õiguspärane on otsus, millega viimane jättis vaikimisi rahuldamata taotluse tunnistada kehtetuks riigisisesed õigusnormid, millega on ette nähtud trahv puu- või köögiviljale selliste etikettide kinnitamise eest, mis ei sobi kodukompostimiseks ega koosne täielikult või osaliselt biopõhisest materjalist.

Õiguslik raamistik

Liidu õigus

3 Direktiivi 94/62 artikli 3 „Mõisted“ punktis 1 on ette nähtud:

„Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

1. *pakend* – mis tahes materjalist valmistatud mis tahes laadi toode, mida kasutatakse kaupade kaitseks, käitlemiseks, kättetoimetamiseks ja esitlemiseks, mis võib olla mis tahes toormaterjali või töödeldud tootena ja mis antakse tootjalt edasi kasutajale või tarbijale. Samal eesmärgil kasutatavaid tagastamatuid tooteid tuleb samuti lugeda pakenditeks.

Pakendite hulka kuuluvad üksnes järgmised:

a) müügipakend või esmane pakend, mis on ette nähtud müügikohas lõppkasutajale või tarbijale müüdava kaubaüksuse pakendamiseks;

b) rühmapakend või teisene pakend, mis on ette nähtud teatud hulga kaubaüksuste rühmitamiseks müügikohas, sõltumata sellest, kas see müüakse koos kaubaga lõppkasutajale või tarbijale või kasutatakse seda vaid riiulite täitmiseks müügikohas; selle eemaldamine tootelt ei põhjusta toote omaduste muutumist;

c) veopakend või kolmandane pakend, mis on ette nähtud hulga kaubaüksuste või rühmapakendite käitlemise ja veo hõlbustamiseks, et vältida nende füüsilist käitlemist ja veokahjustusi. Veopakenditeks ei loeta maantee-, raudtee-, mere- ja õhuveokonteinereid.

Määratlus „pakend“ põhineb edaspidi allpool sätestatud kriteeriumitel. I lisas loetletud materjalid on nende kriteeriumite rakendamise selgitavad näited.

i) Tooted loetakse pakendiks, kui need täidavad eespool nimetatud määratluse, ilma et see piiraks muid funktsioone, mida pakend võib samuti täita, välja arvatud siis, kui pakend on toote lahutamatu osa ning peab sisaldama, toetama või säilitama toodet kogu selle kasutusea jooksul ja kui kõik pakendi osad on mõeldud kasutada, tarbida või koos kõrvaldada.

ii) Tooted, mis on kujundatud ja ette nähtud müügikohas täitmiseks ja ühekorratooted, mida müüakse, mis on täidetud või mis on ette nähtud müügikohas täitmiseks, loetakse pakendiks, kui need täidavad pakendi funktsiooni.

iii) Pakendi komponendid ja pakendiga liidetud lisaelemendid loetakse pakendiga liidetud pakendiosaks. Lisaelemendid, mis ripuvad vahetult toote küljes või on sinna kinnitatud ja kui need täidavad pakkimise funktsiooni, loetakse pakendiks, kui need ei ole tootega liidetud osa ja kõik elemendid on ette nähtud tarbida või koos kõrvaldada.“

4 Direktiivi I lisas „Artikli 3 [punktis] 1 osutatud kriteeriumide selgitavad näited“ on ette nähtud:

„[…]

Selgitavad näited kriteeriumi iii kohta

Pakend

Toote küljes rippuvad või sellele kinnitatud etiketid

[…]“.

Prantsuse õigus

5 10. veebruari 2020. aasta raiskamise vastu võitlemise ja ringmajanduse seaduse nr 2020-105 (loi n° 2020-105 relative à la lutte contre le gaspillage et à l’économie circulaire; *JORF*, 11.2.2020, lk 6) artiklis 80 on sätestatud:

„Hiljemalt 1. jaanuariks 2022 lõpetatakse puu- ja köögiviljale selliste etikettide kinnitamine, mis ei sobi kodukompostimiseks ega koosne täielikult või osaliselt biopõhisest materjalist.“

6 Keskkonnaseadustikus (code de l'environnement), mida on muudetud 28. detsembri 2020. aasta dekreedi nr 2020-1724 toiduks mittekasutatava müümata kauba kõrvaldamise keelu ja raiskamise vastu võitlemist käsitlevate eri õigusnormide kohta (décret n° 2020-1724 relatif à l'interdiction d'élimination des invendus non alimentaires et à diverses dispositions de lutte contre le gaspillage; *JORF*, 30.12.2020, lk 209) artikli 1 III lõike punktiga 2, on artiklis R. 543-73 sätestatud:

„Kolmanda kategooria väärtegude eest ette nähtud trahviga karistatakse:

[…]

4 10. veebruari 2020. aasta raiskamise vastu võitlemise ja ringmajanduse seaduse nr 2020–105 artikli 80 rikkumise eest sellise etiketi kinnitamisega puu- või köögiviljale, mis ei sobi kodukompostimiseks ega koosne täielikult või osaliselt biopõhisest materjalist."

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimused

7 Interfel esitas 25. aprilli 2022. aasta kirjaga peaministrile taotluse tunnistada 28. detsembri 2020. aasta dekreedi nr 2020-1724 toiduks mittekasutatava müümata kauba kõrvaldamise keelu ja raiskamise vastu võitlemist käsitlevate eri õigusnormide kohta artikli 1 III lõike punkti 2 sätted kehtetuks. Kuna peaminister ei vastanud sellele taotlusele, tehti vaikimisi taotluse rahuldamata jätmise otsus. Interfel esitas 23. augustil 2022 Conseil d'État'le (Prantsusmaa kõrgeima halduskohtuna tegutsev riiginõukogu), kes on eelotsusetaotluse esitanud kohus, kaebuse selle otsuse tühistamiseks.

8 Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib, et need sätted võeti vastu selleks, et rakendada 10. veebruari 2020. aasta raiskamise vastu võitlemise ja ringmajanduse seaduse nr 2020-105 artiklit 80, ning et selle seaduse eesmärk on keelata Prantsusmaa territooriumil kinnitada puu- või köögiviljale etikette, mis ei sobi kodukompostimiseks ega koosne täielikult või osaliselt biopõhisest materjalist. Nendes sätetes on ette nähtud, et artikli 80 rikkumise eest karistatakse rahatrahviga. Arvestades direktiivi 94/62 artikli 3 sõnastust, võib eelotsusetaotluse sõnul selles kontekstis asuda seisukohale, et puu- ja köögiviljale kinnitatud etiketid ei ole selle direktiivi tähenduses pakendid, kuna need ei vasta täielikult artiklis 3 esitatud määratlusele ega kolmele kriteeriumile. Siiski märgib eelotsusetaotluse esitanud kohus, et direktiivi I lisas on direktiivi 94/62 artikli 3 punkti 1 kolmandas lõigus alapunktis iii sätestatud kriteeriumi näitlikustamiseks sõnaselgelt määratletud pakendina toote külge riputatud või sellele kinnitatud etiketid.

9 Seetõttu on eelotsusetaotluse esitanud kohtul tekkinud küsimus, kas direktiivi 94/62 I lisast tuleneb, et mis tahes etikett, mis on toote külge riputatud või sellele kinnitatud, on tingimata selle direktiivi tähenduses pakend, või tuleb etiketi käsitamist pakendina hinnata direktiivi artiklis 3 toodud määratluse ja kolme kriteeriumi alusel. Viimati nimetatud juhul kujutaksid sellised etiketid endast pakendit üksnes juhul, kui need on mõeldud kaupa sisaldama ja kaitsma ning kauba käitlemiseks, kättetoimetamiseks ja esitlemiseks ning need antakse tootjalt edasi kasutajale või tarbijale, välja arvatud juhul, kui need on toote lahutamatu osa ning kõik pakendi osad on mõeldud tarbimiseks või koos kõrvaldamiseks.

10 Neil asjaoludel otsustas Conseil d'État (kõrgeima halduskohtuna tegutsev riiginõukogu) menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmise eelotsuse küsimuse:

„Kas puu- ja köögiviljale kinnitatud etiketid on [direktiivi 94/62] artikli 3 ja I lisa tähenduses igal juhul pakend?"

Eelotsuse küsimuse analüüs

11 Oma küsimusega soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt teada, kas direktiivi 94/62 artikli 3 punkti 1 kolmanda lõigu alapunkti iii ja direktiivi I lisa tuleb tõlgendada nii, et puu- ja köögiviljale kinnitatud etiketid on selle direktiivi tähenduses igal juhul pakend.

12 Kõigepealt olgu märgitud, et direktiivi 94/62 artikli 1 kohaselt on direktiivi eesmärk muu hulgas vältida või leevendada pakendite ja pakendijäätmete mõju keskkonnale liikmesriikides ja kolmandates riikides ning tagada nii keskkonnakaitse kõrge tase, kohustades liikmesriike muu hulgas looma jäätmete ja pakendijäätmete kogumise ja taaskasutamise süsteemi. Nagu ilmneb direktiivi 94/62 põhjendusest 5 ja selle direktiivi artikli 2 lõikes 1 sätestatust on direktiiv 94/62 kohaldatav kõigi Euroopa Liidus turule toodud pakendite ja kõigi pakendijäätmete suhtes (10. novembri 2016. aasta kohtuotsus Eco-Emballages jt, C-313/15 ja C-530/15, EU:C:2016:859, punkt 23).

13 Eeltoodust järeldub, et nagu Euroopa Kohus on ka varem otsustanud, tuleb mõistet „pakend" tõlgendada laialt (10. novembri 2016. aasta kohtuotsus Eco-Emballages jt, C-313/15 ja C-530/15, EU:C:2016:859, punkt 24 ja seal viidatud kohtupraktika).

14 Samuti tuleb meelde tuletada, et selleks, et toode oleks käsitatav pakendina direktiivi 94/62 artikli 3 punkti 1 mõttes, peab see esiteks vastama direktiivi 94/62 artikli 3 punkti 1 esimeses ja teises lõigus sätestatud kahele tingimusele ja teiseks vastama selle direktiivi artikli 3 punkti 1 kolmandas lõigus loetletud kriteeriumidele (10. novembri 2016. aasta kohtuotsus Eco-Emballages jt, C-313/15 ja C-530/15, EU:C:2016:859, punkt 25).

15 Esimesena peab toode seega selleks, et olla direktiivi 94/62 mõttes pakend, olema vastavalt direktiivi artikli 3 punkti 1 esimesele lõigule mõeldud esiteks kauba sisaldamiseks, kaitseks, käitlemiseks, kättetoimetamiseks ja esitlemiseks ning see tuleb anda tootjalt edasi kasutajale või tarbijale. Selle sätte teisest lausest tuleneb lisaks, et samal eesmärgil kasutatavaid tagastamatuid tooteid tuleb samuti lugeda pakenditeks (10. novembri 2016. aasta kohtuotsus Eco-Emballages jt, C-313/15 ja C-530/15, EU:C:2016:859, punkt 26).

16 Nagu Euroopa Kohus on juba otsustanud, ei ole pakendi võimalikud funktsioonid direktiivi 94/62 artikli 3 punkti 1 esimeses lõigus loetletud kumulatiivselt (10. novembri 2016. aasta kohtuotsus Eco-Emballages jt, C-313/15 ja C-530/15, EU:C:2016:859, punkt 27).

17 Teiseks peab selline toode kuuluma ühte direktiivi 94/62 artikli 3 punkti 1 teise lõigu alapunktides a–c nimetatud ja määratletud kolmest pakendikategooriast, st kas müügipakendi, rühmapakendi või veopakendi kategooriasse (10. novembri 2016. aasta kohtuotsus Eco-Emballages jt, C-313/15 ja C-530/15, EU:C:2016:859, punkt 28).

18 Vastavalt direktiivi 94/62 artikli 3 punkti 1 kolmanda lõigu alapunktile i tuleb teisena toodet, mis vastab artikli 3 punkti 1 esimeses ja teises lõigus sisalduvale mõiste „pakend" positiivsele määratlusele, lugeda pakendiks – välja arvatud juhul, kui see on toote lahutamatu osa ning peab

sisaldama, toetama või säilitama toodet kogu selle kasutusea jooksul ja kui kõik pakendi osad on mõeldud kasutada, tarbida või koos kõrvaldada (10. novembri 2016. aasta kohtuotsus Eco-Emballages jt, C-313/15 ja C-530/15, EU:C:2016:859, punkt 29).

19 Artikli 3 punkti 1 kolmanda lõigu alapunkti i sõnastusest endast nähtub, et kolm seal loetletud negatiivset kriteeriumi on kumulatiivsed. Sellest tulenevalt ei loeta üksnes neid tooteid, mis täidavad korraga need kolm kriteeriumi, vastates küll pakendi positiivsele määratlusele, pakenditeks direktiivi 94/62 tähenduses (10. novembri 2016. aasta kohtuotsus Eco-Emballages jt, C-313/15 ja C-530/15, EU:C:2016:859, punkt 30).

20 Kolmandana, direktiivi 94/62 artikli 3 punkti 1 kolmanda lõigu alapunkti iii järgi loetakse pakendi komponendid ja pakendiga liidetud lisaelemendid pakendiga liidetud pakendiosaks. Lisaelemendid, mis ripuvad vahetult toote küljes või on sinna kinnitatud ja kui need täidavad pakkimise funktsiooni, loetakse pakendiks, kui need ei ole tootega liidetud osa ja kõik elemendid on ette nähtud tarbida või koos kõrvaldada.

21 Selle kohta on direktiivi I lisas, mis viitab direktiivi „[a]rtikli 3 [punktis] 1 osutatud kriteeriumide selgitava[tele] näi[detele]“, pealkirja „Selgitavad näited kriteeriumi iii kohta“ all sõnaselgelt välja toodud, et pakendid on toote küljes rippuvad või sellele kinnitatud etiketid.

22 Käesoleval juhul on eelotsusetaotluse esitanud kohtul tekkinud küsimus, kas I lisast tuleneb, et mis tahes etikett, mis on toote külge riputatud või sellele kinnitatud, on tingimata direktiivi 94/62 tähenduses pakend, või tuleb etiketi käsitamist pakendina hinnata direktiivi artiklis 3 toodud määratluse ja kolme kriteeriumi alusel. Viimati nimetatud juhul kujutaksid sellised etiketid endast pakendit üksnes juhul, kui need on mõeldud kaupa sisaldama ja kaitsma ning kauba käitlemiseks, kättetoimetamiseks ja esitlemiseks ning need antakse tootjalt edasi kasutajale või tarbijale, välja arvatud juhul, kui need on toote lahutamatu osa ning kõik pakendi osad on mõeldud tarbida või koos kõrvaldada.

23 Kuigi direktiivi 94/62 I lisa sõnastusest nähtub, et toote külge riputatud või sellele kinnitatud etiketid kujutavad endast pakendit, tuleb tõdeda, et I lisas toodud näide puudutab direktiivi artikli 3 punkti 1 kolmanda lõigu alapunktis iii sätestatud kriteeriumi. Selle sätte teise lause sõnastusest ilmneb, et lisaelemendid, mis ripuvad vahetult toote küljes või on sinna kinnitatud ja kui need täidavad pakkimise funktsiooni, loetakse pakendiks, kui need ei ole tootega liidetud osa ja kõik elemendid on ette nähtud tarbida või koos kõrvaldada.

24 Direktiivi 94/62 artikli 3 punkti 1 kolmanda lõigu alapunktist iii tuleneb seega, et direktiivi I lisas näitena nimetatud etikette võib käsitada pakendina, kui need on lisaelemendid, mis täidavad pakkimise funktsiooni, kui need ei ole tootega liidetud osa ja kõik elemendid on ette nähtud tarbida või koos kõrvaldada. Seda tõlgendust kinnitab direktiivi artikli 3 punkti 1 kolmanda lõigu sõnastus, milles on ette nähtud, et toote käsitamiseks pakendina peab toode lisaks vastama nimetatud lõigus sätestatud kriteeriumidele.

25 Seega tuleb tõdeda, et ei saa asuda seisukohale, et mõiste „pakend“ määratlemise kriteeriumid, mis on sätestatud direktiivi 94/62 artikli 3 punkti 1 esimeses lõigus, on täitmata ainuüksi põhjusel, et etikett on kinnitatud puu- või köögiviljale.

26 Mis puudutab direktiivi 94/62 artikli 3 punkti 1 esimeses lõigus nimetatud pakendi võimalikke funktsioone, siis kuigi need ei ole loetletud kumulatiivselt, on need seevastu loetletud ammendavalt, nii et puu- või köögiviljale kinnitatud etikett peab täitma vähemalt üht neist kolmest funktsioonist, et seda saaks pakendina käsitada.

27 Prantsuse valitsus märkis selle kohta, et puu- ja köögiviljale kinnitatud etikettidel on erinevad omadused ja need täidavad väga erinevaid eesmärke. Kõige sagedamini on tegemist väikeste etikettidega, mis katavad vaid kaduvväikese osa puu- või köögivilja pinnast. Samas võivad mõned neist etikettidest olla suuremas ulatuses puu- või köögivilja ümber või selle suuremas ulatuses katta. Lisaks, kuigi mõnel etiketil on kaubamärgi logo või nimi, võib teiste peal olla teave asjaomase puu- või köögivilja omaduste kohta või vöötkood või numbriline tunnuskood.

28 Seega, kui eelotsusetaotluse esitanud kohtu kontrolli tulemusel ei ilmne vastupidist, on puu- ja köögiviljale kinnitatud etiketid kõigepealt sageli väiksemad kui puu- ja köögivili ning seega ei ole nende eesmärk põhimõtteliselt puu- ja köögivilja sisaldada ega kaitsta.

29 Seejärel tuleb märkida, et samadel põhjustel ei ole need etiketid mingil juhul mõeldud selleks, et võimaldada asjaomase puu- ja köögivilja käitlemist ja transporti tarbimiskohta.

30 Lõpuks, kuigi ei ole välistatud, et teatavad puu- ja köögiviljale kinnitatud etiketid võimaldavad neid esitleda, ei nähtu ka Euroopa Kohtu käsutuses olevast toimikust, et need on igal juhul selleks mõeldud.

31 Järelikult tuleb asuda seisukohale, et direktiivi 94/62 I lisas sisalduvat viidet „toote küljes rippuva[tele] või sellele kinnitatud etiket[tidele]“, mis on toodud näitena direktiivi artikli 3 punkti 1 kolmanda lõigu alapunkti iii järgse kriteeriumi kohta, ei saa tõlgendada nii, et kõiki puu- ja köögiviljale kinnitatud etikette tuleb selle direktiivi tähenduses käsitada süstemaatiliselt pakendina.

32 Selle kohta tuleb lisaks märkida, et Euroopa Kohtu käsutuses olevast toimikust nähtub, et Conseil d’État’ (kõrgeima halduskohtuna tegutsev riiginõukogu) kohtujurist märkis oma ettepanekus põhikohtuasjas, et „puu- või köögiviljale kinnitatud etikett ei täida ühtki [direktiivi 94/62 artikli 3 punkti 1 esimeses lõigus loetletud] ülesannet“.

33 Lisaks ei tähenda mõiste „pakend“ lai tõlgendamine, et direktiivi 94/62 I lisa tuleb tõlgendada direktiivi artikli 3 punkti 1 kolmanda lõigu alapunkti iii sõnastust eirates.

34 Lõppkokkuvõttes on eelotsusetaotluse esitanud kohtu ülesanne eelkõige käesoleva kohtuotsuse punktides 23–30 esitatud kaalutlusi ja kogu olemasolevat asjakohast teavet arvestades hinnata, kas puu- või köögiviljale kinnitatud etiketid täidavad vähemalt ühte kolmest direktiivi 94/62 artikli 3 punkti 1 esimeses lõigus sätestatud pakkimise funktsioonist ning kuuluvad ühte direktiivi artikli 3 punkti 1 teise lõigu alapunktides a–c loetletud ja määratletud kolmest pakendikategooriast.

35 Kõiki eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb esitatud küsimusele vastata, et direktiivi 94/62 artikli 3 punkti 1 kolmanda lõigu alapunkti iii ja direktiivi I lisa tuleb tõlgendada nii, et puu- ja köögiviljale kinnitatud etiketid ei ole selle direktiivi tähenduses igal juhul pakend. Selliseid etikette saab pidada pakendiks üksnes siis, kui need täidavad ühte kolmest direktiivi 94/62 artikli 3 punkti 1 esimeses lõigus määratletud pakkimise funktsioonist ning kuuluvad ühte selle direktiivi artikli 3 punkti 1 teise lõigu alapunktides a–c loetletud ja määratletud kolmest pakendikategooriast.

Kohtukulud

36 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse sama kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (üheksas koda) otsustab:

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 1994. aasta direktiivi 94/62/EÜ pakendite ja pakendijäätmete kohta, mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2018. aasta direktiiviga (EL) 2018/852, artikli 3 punkti 1 kolmanda lõigu alapunkti iii ja direktiivi 94/62, mida on muudetud, I lisa

tuleb tõlgendada nii, et:

puu- ja köögiviljale kinnitatud etiketid ei ole direktiivi 94/62, mida on muudetud, tähenduses igal juhul pakend. Selliseid etikette saab pidada pakendiks üksnes siis, kui need täidavad ühte kolmest direktiivi 94/62, mida on muudetud, artikli 3 punkti 1 esimeses lõigus määratletud pakkimise funktsioonist ning kuuluvad ühte direktiivi 94/62, mida on muudetud, artikli 3 punkti 1 teise lõigu alapunktides a–c loetletud ja määratletud kolmest pakendikategooriast.

Allkirjad